

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 359/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Š. M., Š., zastúpeného advokátom JUDr. K. B., P., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Leviciach v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS:OÚJP-223/20-LV-2003 a jeho rozhodnutím z 30. apríla 2004 a postupom Okresnej prokuratúry v L. v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 575/2003 a jej rozhodnutím zo 17. mája 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Š. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. novembra 2006 doručená sťažnosť Ing. Š. M., Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru,

Úradu justičnej a kriminálnej polície v L. (ďalej len „OR PZ“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS:OÚJP-223/20-LV-2003 a jeho rozhodnutím z 30. apríla 2004 a postupom Okresnej prokuratúry v L. (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 575/2003 a jej rozhodnutím zo 17. mája 2004.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol najmä, že: „(...) podávam (...) tento podnet na Ústavný súd SR na posúdenie zákonitosti zastavenia trestného stíhania vyšetrovateľa v Leviciach, číslo uznesenia OUJP-223/20-LV-2003, rozhodnutia okresného prokurátora pod č. k. 1 Pv 575/2003-8, vyjadrenia k veci Krajskej prokuratúry v Nitre pod číslom 2 Kn 2117/03-23 a pod číslom KPt 600/2004-15 a vyjadrenia Generálnej prokuratúry SR k veci pod číslom IV. GPt 51/05-17. (...)

Okresný prokurátor v Leviciach uznesením zo dňa 17. 05. 2004 pod č. k. 1 Pv 575/2003-84 rozhodol o mojej sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa OUJP L., č. ČVS:OÚJP-223/20-LV-2003 zo dňa 30. 04. 2004 tak, že podľa § 148, ods. 1, písm. c) Tr. poriadku moju sťažnosť zamietol, pretože nie je dôvodná. (...)

Dňa 02. 05. 2003 som podal trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a pre podozrenie zo spáchania trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 Tr. zákona. Trestné oznámenie som podal cestou Generálnej prokuratúry SR v B., ktorá ho postúpila príslušnej Okresnej prokuratúre v L. Tá ho aj s pokynom v zmysle § 158, ods. 1 Tr. poriadku odovzdala na vybavenie OUJP PZ L. Okresná prokuratúra takto konala dňa 10. 06. 2003.

Následne na to OUJP PZ L. uznesením zo dňa 17. 07. 2003 pod č. k. ČVS:OUJP-223/20-LV-2003 podľa § 159, ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 11, ods. 1, písm. a) Tr. por. predmetnú vec odložila z dôvodu premlčania trestného stíhania podľa § 67, ods. 1, písm. c) Tr. zákona. Konštatoval, že trestné stíhanie je neprípustné. (...)

Preto som podal proti tomuto rozhodnutie v zákonnej lehote sťažnosť dňa 07. 08. 2003. Okresná prokuratúra v L. uznesením č. 1 Pv 575/2003-8 zo dňa 18. 08. 2003 mojej sťažnosti vyhovel a rozhodnutie vyšetrovateľa zrušila a nariadila mu znovu vo veci konať.

Opätovne však vyšetrovateľ OUJP PZ L. uznesením zo dňa 18. 11. 2003 pod č. k. ČVS:OUJP-223/20-LV-2003 podľa § 159, ods. 1, písm. c) Tr. poriadku vec z podozrenia z trestného činu podľa § 255, ods. 1, ods. 2, písm. b) Tr. zákona odmietol, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania, alebo na postup podľa § 159, ods. 2 alebo ods. 3 Tr. poriadku. (...)

Preto som podal dňa 25. 11. 2003 písomnú sťažnosť proti tomuto uzneseniu vyšetrovateľa, ktorú sťažnosť som podrobne odôvodnil. Reakcia okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v L. bola taká, že uznesením zo dňa 12. 12. 2003 moju sťažnosť zamietol ako nedôvodnú. Napriek tomu, že v odôvodnení svojho uznesenia uviedol dôležité skutočnosti, podporujúce moje tvrdenia, v závere všetko poprel. (...)

Nakoľko som bol nespokojný a rozčarovaný rozhodnutím okresného prokurátora v L., podal som podnet na preskúmanie jeho rozhodnutia zo dňa 12. 12. 2003 na Krajskú prokuratúru v N. Podnet som podal dňa 27. 12. 2003. KP N. (...) mi dala za pravdu a s postupom okresného prokurátora v L. sa nestotožnila. Na základe stanoviska KP v N. opätovne vydal vyšetrovateľ ÚJKP v L. uznesenie zo dňa 22. 03. 2004 o začatí trestného stíhania pre trestný čin podľa § 255, ods. 1, ods. 2, písm. b) Tr. zákona (...)

Výsmechom všetkému bolo ďalšie rozhodnutie vyšetrovateľa v Leviciach, keď uznesením zo dňa 30. 04. 2004 pod č. k. ČVS:OUJP-223/20-LV-2003, podľa § 172, ods. 1, písm. b) Tr. poriadku moju sťažnosť zamietol, pretože nie je dôvodná. (...)

Sťažovateľ na základe uvedených skutočností navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Okresný úrad Justičnej polície PZ v L. a Okresná prokuratúra v L. svojím postupom v konaní vo veci (...) porušil základné práva Ing. Š. M. vlastníť majetok podľa článku 20, ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. (...)

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietanie porušenia základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy postupom OR PZ v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS:OUJP-223/20-LV-2003 a jeho rozhodnutím z 30. apríla 2004 a postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 575/2003 a jej rozhodnutím zo 17. mája 2004.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04).

Podľa § 140 ods. 1 písm. a) zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestný poriadok“), ktorého ustanovenia sa na túto vec vzťahujú, uznesenie je právoplatné a vykonateľné, ak zákon proti nemu nepripúšťa sťažnosť.

Podľa ustanovenia § 140 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku uznesenie je právoplatné a vykonateľné, ak zákon síce proti nemu pripúšťa sťažnosť, avšak podaná sťažnosť bola zamietnutá.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že konanie vedené na OR PZ pod sp. zn. ČVS:OUJP-223/20-LV-2003 bolo právoplatne skončené 17. mája 2004 vydaním uznesenia okresnej prokuratúry č. k. 1 Pv 575/2003-84, ktorým okresná prokuratúra zamietla sťažnosť sťažovateľa proti rozhodnutiu OR PZ z 30. apríla 2004 ako nedôvodnú. Vydaním tohto rozhodnutia, proti ktorému zákon sťažnosť nepripúšťa, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť aj uznesenie OR PZ sp. zn. ČVS:OUJP-223/20-LV-2003

z 30. apríla 2004, a tým zároveň bolo predmetné trestné konanie ako celok právoplatne skončené.

Sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súdu 6. novembra 2006. Od 17. mája 2004, kedy bola táto trestná vec právoplatne skončená, resp. od 20. mája 2004, kedy bolo rozhodnutie okresnej prokuratúry sťažovateľovi doručené, bez akýchkoľvek pochybností uplynula sťažovateľovi lehota na podanie sťažnosti skôr, než ju podal ústavnému súdu (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd so zreteľom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že lehota stanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom nebola zachovaná, a preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec ústavný súd poznamenáva, že pokiaľ by sťažovateľ namietal porušenie označených práv aj postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), ktorá ako posledná konala (na základe opakovaného podnetu sťažovateľa) vo veci preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutí okresnej prokuratúry ako aj OR PZ, sťažnosť v tejto časti by bola rovnako odmietnutá ako podaná oneskorene, pretože generálna prokuratúra listom č. k. IV/3 GPt 51/05-17 z 22. marca 2006 vyrozumela sťažovateľa o tom, že vo veci bolo okresnou prokuratúrou a OR PZ rozhodnuté správne a v súlade so zákonom. Vyrozumenie bolo vypravené na poštovú prepravu 27. marca 2006 bez toho, aby bola zásielka generálnej prokuratúre vrátená, t. j. sťažovateľ ju prevzal najneskôr v druhej polovici mesiaca apríl 2006. Je teda zrejmé, že aj vo vzťahu k postupu a záverečnému stanovisku generálnej prokuratúry nepochybne uplynula dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti pred ústavným súdom skôr, ako k tomu v skutočnosti (6. novembra 2006) došlo.

V závere ústavný súd dodáva, že vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako podaná oneskorene, ústavný súd už neskúmal splnenie ďalších podmienok prípustnosti návrhu na začatie konania.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2006